

शिखापद n. *Vorschrift* BURNOUR, Intr. 304. 630. Lot. de la b. l. 444. fgg. VJUTP. 102. °प्रज्ञप्ति (ein Theil des Vinaja) 213.

शिखावत् (von शिखा) adj. 1) *kenntnisreich*: द्विज HARIV. 14061. — 2) *belehrend*: कथा KATUĀS. 63, 195.

शिखावल्ली f. Titel des 1ten Theils der TAITT. UP. Ind. St. 2, 207. 394.

शिखाविधि m. Titel einer Schrift MACK. Coll. 1, 10.

शिखामुच्य m. Titel einer Schrift TĀHAN. 233. WASSILJEV 208.

शिखास्वर m. = शिखान् 1) R. 2, 91, 22.

शिक्षित 1) adj. s. u. 1. शिक्ष् simpl. u. caus. — 2) f. श्रान. pr. eines Frauenzimmers; vgl. शिक्षित.

शिक्षितान् (शिक्षित + घञ्) adj. *der das Lesen und Schreiben erlernt hat* RĪĠA-TAB. 5, 78. 469. m. Schüler TRIK. 2, 7, 4.

शिक्षु (von 2. शिक्ष्) adj. *mittheilsam, hilfreich*: उत शिक्ष स्वपुत्रस्य शिक्षोः (gewiss शिक्षो) RV. 3, 19, 3. यस्मै वमिन्द्र शिक्षो शिक्षितं दामुपे VĀLAKH. 4, 8.

शिख (von शिखा) m. N. pr. eines Schlangendämons: शिखानुशिखा नेष्टपोतरा PĀNĀV. Br. 25, 15 in Ind. St. 1, 33.

शिखक m. = लेखक UNDIRA. im SĀMĀSHIPTAS. nach ÇKDR.

शिखाएँ m. SIDDH. K. 249, b, 1 v. u. 1) *Haarstrang*, — *büschel* TRIK. 3, 3, 17. H. an. 3, 187. MED. d. 37. pl. TS. 7, 3, 16, 2. चतुः° adj. TBR. 1, 2, 1, 27. 3, 7, 4. (चतुःकर्पद RV. 10, 114, 3). घमितः पुच्छकाण्डं शिखा-एडास्यै ÇAT. Br. 4, 3, 2, 5. TS. 5, 7, 15, 1. मनोज्ञशितिकाण्डशिखाएडू adj. PĀNĀR. 3, 5, 7. कीर्ण° DAÇAK. 39, 14. 60, 5. — 2) *Pfauenschwanz* AK. 2, 5, 31. TRIK. H. an. MED. HALĀJ. 2, 87. VIKR. 81. — 3) wohl eine best. Pflanze: वृत्रस्य रुधिराच्चैव शिखाएडाः पार्यं जशिरे । द्विजातिभिर्भक्ष्यस्ते MBH. 12, 10202. — शिखाएडी f. gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41. Vgl. नील°.

शिखाएक 1) m. a) = शिखाए 1) AK. 2, 6, 2, 47. H. 872. RAGH. 11, 6 (am Ende eines adj. comp.). UTTARAR. 82, 1 (103, 4). ÇĀK. 59, 17 (im Prākṛit). — b) = शिखाए 2) H. 1320. Gīt. 2, 3. 12, 23. — 2) f. शिखा-एडिका = शिखाए 1) H. 571. HALĀJ. 2, 377.

शिखापिडक (von शिखाए) m. Hahn H. 1325.

शिखापिडत (wie eben) n. ein best. Metrum: 4 Mal — — — — — Ind. St. 3, 377.

शिखापिडन् (von शिखाए) 1) adj. *einen Haarbüschel tragend, cirratus*: Gandharva AV. 4, 37, 7. Rudra-Çiva 11, 2, 12. MUIR. ST. 4, 303, 6. 7. MBH. 13, 1145. R. 7, 23, 4, 36. Viṣṇu-Kṛṣṇa MBH. 12, 1511. 13, 6983. fem. MBH. 4, 1195 (= मयूरपिच्छालंकारवती NĪLAK.). 12, 8150. शिखापिडनी घप्सरसौ काश्यप्यौ Verfasserinnen von RV. 9, 104. auch AV. 4, 37, 4 ist vielleicht शिखापिडनी: voc. zu lesen. — 2) m. a) ein Name Çiva's und als solcher Bez. best. erlöster Seelen (bei den Çaiva) SARVADARÇANAS. 86, 2. — b) *Pfau* TRIK. 3, 3, 265. H. an. 3, 426 (wenn man चित्रमेखले st. चित्रामलेखे liest). MED. n. 213. HALĀJ. 2, 86. JĀĒN. 3, 272. MĀKĪH. 84, 21. Spr. (II) 4667. RAGH. 1, 39. KUMĀRAS. 1, 15. UTTARAR. 50, 13 (63, 9). Gīt. 12, 23. KATHĀS. 114, 132. MĀRK. P. 27, 17. 51, 37. BṛĀĠ. P. 4, 11, 3. 8, 15, 20. गृह° MĀKĪH. 76, 3. Spr. (II) 2352. — c) *Pfauenschwanz* H. an. MED. — d) *Hahn* H. an. — e) *Pfeil* H. an. — f) *Abrus precatorius* LIN. und *gelber Jasmin* RĪĠAN. im ÇKDR. — g) N. pr. eines Mannes mit dem patron. Jāgñasena KAUSH. Br. 7, 4 in Ind. St. 2, 308.

VII. Theil.

ein Rṣi H. an. (wenn man रुषि st. वर्षि liest; WILSON nach ders. Aut. = चित्रशिखापिडन्). Verz. d. Oxf. H. 53, a, 16. ein Sohn Drupada's, der den Bhīṣma erschlug; wird als Mädchen (daher auch शिखापिडनी genannt) geboren und von einem Jākṣha in einen Knaben verwandelt; nach einer anderen Sage nur einfach für einen Knaben von der Mutter ausgegeben. TRIK. H. an. MED. MBH. 1, 525. 2453. 2761. 6323. 3, 594. 4, 2352. 5, 5100. 5942. fgg. 13, 7783. fgg. 14, 1781. N. pr. eines Brahmanen LALIT. 361. — h) N. pr. eines Berges Verz. d. Oxf. H. 53, a, 18. — 3) f. शिखापिडनी a) *Pfauhenne* MBH. 3, 11583. — b) *Abrus precatorius* LIN. MED. RATNAM. 33. *Jasminum auriculatum* MED. RATNAM. 174. — c) N. pr. einer Tochter Drupada's, die in einen Knaben verwandelt oder für einen Knaben ausgegeben wird, MBH. 3, 7407. 7421. fgg. 7456. fgg. N. pr. der Gattin Antardhāna's HARIV. 82. VP. 106. BṛĀĠ. P. 4, 24, 3. — Vgl. चित्रशिखापिडन् und शिखाए fgg.

शिखापिडम् (von शिखापिडन्) adj. *reich an Pfauen* KUMĀRAS. 3, 7.

शिखर (von शिखा) gaṇa ग्रन्थादि zu P. 4, 2, 80. 1) adj. *spitzig, zackig*: केशरालिर्दशनैः शिखरैः KATHĀS. 45, 235. °दशना MEGH. 80 (nach einem Schol. Zähne wie Jasminknospen habend). शिखरमुत्पलम् = कर्कटपृङ्गो AUŠH. 93. Vgl. शिखरिन्. — 2) m. n. gaṇa ग्रन्थार्थादि zu P. 2, 4, 31. TRIK. 3, 3, 10. a) *Spitze* eines Berges AK. 2, 3, 4. TRIK. 3, 3, 374. II. 1032. II. an. 3, 610. fg. MED. r. 227. fg. HALĀJ. 2, 11. गिरि° ÇĀNKH. Br. 26, 1. उत्तम Ind. St. 2, 194. MBH. 1, 1185. 3, 2441. HARIV. 6937. R. 2, 33, 26. 36, 10. 69, 8. 94, 4. 3, 61, 8. 68, 13. 4, 1, 9. 8, 5. 5, 87, 8 (masc.). 6, 83, 42 (masc.). KUMĀRAS. 3, 7. MEGH. 18. 73. ÇĀK. 167. VIKR. 10, 6. Spr. (II) 1193. 4364. VARĀH. BṚH. S. 12, 1. 16, 35. 24, 2. KATHĀS. 18, 395. 22, 224. 31, 25. RĪĠA-TAB. 4, 166. Verz. d. Oxf. H. 52, b, 11. fg. BṛĀĠ. P. 5, 16, 17. ÇUK. in LA. (III) 32, 17. PĀNĀT. 120, 9. वल्मीक° 9, 7. eines Baumes AK. 2, 4, 1, 12. TRIK. 2, 3, 2. 3, 3, 374. H. 1121. H. an. MED. HALĀJ. 2, 26. HARIV. 6936. R. 3, 79, 2. 22. Spr. (II) 1312. 4929. VARĀH. BṚH. S. 28, 8. *Giebel, Zinne oder Thurm* (eines Palastes, eines Tempels u. s. w.) R. 2, 33, 3. R. GORR. 1, 3, 13. 2, 37, 18. 6, 104, 10. Spr. (II) 2161. VARĀH. BṚH. S. 56, 21. 27. KATHĀS. 114, 19. PRAB. 79, 12. BṛĀĠ. P. 1, 10, 16. 3, 23, 18. 4, 9, 56. पृष्ठ° ein berghoher Rücken (eines Elefanten) Spr. (II) 1324. पुच्छ° äußerste Spitze des Schwanzes (beim Fisch) Verz. d. Oxf. H. 129, a, No. 232. दशन° Zahnschmelz Gīt. 1, 7. घनस्य RĪĠA-TAB. 3, 77. घघ° MBH. 1, 1112. 13, 836. वीचि° VARĀH. BṚH. S. 27, 1. ज्वलन° 2. ein spitzer Gegenstand z. B. ein Nagel ÇĀNKH. ÇR. 14, 22, 9. — b) *das Sträuben der Härchen am Körper* (s. पुलक) TRIK. 3, 3, 374. H. an. MED. — c) ein Rubinstückchen von der Farbe eines reifen Granathorns (पक्वदण्डिमवीनभमाणिकशकल) diess. — d) *Achselgrube* TRIK. MED. wohl eher *Achsel*: vgl. बाहु°, भुज°. — 3) m. eine best. Stellung der Hand Verz. d. Oxf. H. 86, a, 27. 202, a, 6. — 4) n. Gewürznelke AUŠH. 77. — 5) n. Bez. eines best. mythischen Geschosses (घस्त्र) R. 1, 29, 11. — 6) m. N. pr. eines Mannes KATHĀS. 67, 48. — 7) f. श्री a) *Sansevieria Roxburghiana* SCHULT. ÇABDAK. im ÇKDR. — b) *einer best. mythischen Keule* (गदा) R. 1, 29, 8. — Vgl. त्रि°, बाहु° (HARIV. 4203), भुज°, वज्र°, वैद्युत°, शेखर.

शिखरवासिनी f. Bez. der Durgā (auf Berggipfeln wohnend) TRIK. 1,